

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CHRISTO CAPITE|| TOTIVS ECCLESIAE,|| QVINQVE LIBRIS|| explicata.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XIV. Refellitur Vbiquitas testimoniis Patrum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53845](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-53845)

mento execratur Sacramentarios, nec patitur illum locum
eis in Ecclesia dari.

CAPUT XIV.

Refellitur Vbiuitas testimoniis Patrum,

VGNAT ultimo Vbiuitas cum omnibus Patribus. S. AMBROSIVS lib. 2. de fide, cap. 4. Neq; enim, inquit, Deus de loco ad locum transiit. Vbiq; semper est; Et homo est qui vadiit, ipse q; venit, deniq; & alibi dicit; Surgite eamus. In eo ergo sicut & venit, quod est commune nobiscum. CYRILLVS Hierolymitanus catech. 14. in fine: Non enim, inquit, quia nesciunt adest in carne, ex eo putas quod spiritu medio hinc nō afflatisens qua de illo dicuntur, & eidens qua tu cogitas, trans renes & corda. CHRYSOSTOMVS in illud locum, illius hominis, qui est in celo, &c. Non de carne, inquit, dicitur, sed à summa substantia seipsum denominat. RUEFINVS Symbolum: Ascendit ergo, inquit, ad cælum, non & Verbum caro factum, antè non federat.

AUGUSTINVS Tract. 78. in Ioannem: Sed aquilatuit, homo abscedebat, Deus non recedebat, & ibat Christus homo & Deus. Ergo & ibat per id quod dormierat, manebat per id quod Deus erat. Ibat per id quod fuisse erat, manebat per id quod ubique erat. Et epist. 57. ad Didicendum: Non est autem consequens, inquit, ut quid ex isto sit ubique & Deus; nam & de nobis veracissima scriptura dicit, quod in illo vivimus, mouemur, & sumus, item, sicut ille, ubique sumus, sed aliter homo ille in Deo, personam aliter & Deus ille in homine, proprio quodam singulari modo. Una enim persona Deus & homo est, & que unus Christus Iesus, ubique per id quod Deus est, autem per id quod homo.

CYRILLVS Alexandrinus lib. II. in Ioan. cap. 21. loquuntur, inquit, discipuli absentiam Christi, & hominis dixerunt, enim ubiq; est) multorum eis incommodorum causam pueram, cum non adesset, qui eos posset ab omnibus malis eradicare, sed oportebat non solum in carne Christi, verum etiam in Deo.

tatem respicere, qua quamvis oculis non cernitur, adeo tam
semper summa cum potestate, nec quidquam est quod
prohibere possit, quin omnia replete, & quod velit peragat.
Non enim loco aut dimensionibus circumscriptibilis natura
divina est: quare cum Deus et homo Christus Verè sit, oportuit
intellexisse ineffabilis Dei potestate & nācum eis semper futu-
rum, eisam scilicet carne abesse.

THEODORETUS Dialogo 2. Igitur, inquit, corpus Domini-
num surrexit quidē à corruptione & interitu alienum, &
impassibile, & immortale, & diuinagloria glorificatum, & à
caelestibus potestatibus: corpus tamen est, et habet quam prius
habuit circumscriptionem. Et Dialogo 3. Atqui post resurre-
ctionem, inquit, & sūmum est circumscriptum, & habens manus
& pedes, & alias corporis partes, & tāgi poterat, & sub aspe-
ctum cedebat, Vulneraq; & cicatrices habebat sicut ante re-
surrectionem. Duorum ergo alterum dicere necessè est, & vel di-
uina etiam natura esse has partes tributas, siquidē corpus in
diuinitatis naturam conuersum has partes habuit, & vel fateri
corpus mansisse in sua natura finibus.

LEO serm. 2. de Ascensione: Ineffabili, inquit, modo per
ascensionem cœpit esse diuinitate presentior, qui factus est
humanitate longinquior. GREGORIVS homil. 29. quæ est
de Ascensione: Illò reuertebatur, inquit, & ibi erat, & inde
redibat, & ibi remanebat, quia cū per humanitatem ascen-
deret in cælum, per diuinitatem suam & terram pariter con-
tinebat, & cælum.

VIGILIVS li. 1. contra Eutychetem: Sed & nobiscum est,
inquit, & non est nobiscum, quia quos reliquit, & à quibus
descēdit humanitate sua, non reliquit, neq; deseruit diuinita-
tes sua. Performā enim serui, quam abstulit nobis in cælum,
absens est nobis: per formam Dei, qua a nobis non recebit, pra-
sens est nobis. Et lib. 4 Deinde, inquit, si Verbi et carnis natu-
ra est, quomodo cū Verbum & ibi sit, & ibi non inueniatur
& caro? namq; quando in terra fuit, non erat & ibi in cælo, ee
nunc quis in cælo est, non est & tique in terra.

FVLGENTIVS lib. 2. ad Trasimundum cap. 17. Vnus, in-
quit, idemq; secundum humanam substantiam absens cælo
cūneffet in terra, & derelinquens terram cū ascendisset in
cælum; secundum diuinam & verò immensamq; substantiam,

nec

nec cælum dimittens cùm de cælo descendit, nec terram defens cùm ascendit in cælum.

Ad hæc testimonia respondet KEMNITIVS lib. de dubiis naturis cap. 30. & multa dicit. PRIMO, veteres loqui contra Manichæos, & Eutychianos, qui Christi humanitatem volebant conuersam esse in immensam, & illocalem diuinatem. SECUNDO, voluisse Patres dicere, Christi humanitatem non esse vbiique secundum naturales suas proprietates. TERTIO, Patres velle Christi humanitatem secundum visibiliformam non esse vbiique diffusam, nec localiter, circumscriptiù, & sensibiliiter nunc esse in terris.

At leuia sunt hæc omnia. Nam quod ad PRIMAM solutionem attinet, verum quidem est Patres loqui contra Eutychianos; sed eos hoc argumento refellunt, quia cum Christi caro non sit vbiique, sicut diuinitas, necessariò diffundatur esse debent. qui ergo negant Patrum fundamentum, atque asserunt Christi carnem esse vbiique, aperte Patribus repugnant, & proinde à Patribus refelluntur.

SECUNDA item solutio nimis est debilis. Non Patres non disputant de proprietatibus naturalibus carnis, sed simpliciter negant illam esse vbiique. IMMÒ Augustinus in epistola ad Dardanum ex professo tractat de eo quod concomit, carni non ex se, sed ex unione cum verbo, & clarissimè manifest, non esse consequens, ut si verbum est vbiique, cùm caro illivnitata vbiique sit.

TERTIA quoque solutio non est solida, tum quia non poterat dubitare, an Christi caro visibiliter vbiique effusa, tum quia etiam Patres non opponunt carnem vbilique carai inuisibili, sed carnem Deitati, & dicunt Christum secundum Deitatem vbiique esse, secundum carnem vbiique.

CAPUT XV.

Soluitur argumentum hereticorum.

SED iam soluenda sunt argumenta aduersarii, quæ partim à Scripturis, partim à testimoniis Patrum, & Scholasticorum deponuntur.

PRIMUM argumentum & præcipuum.